

Filmkväll

Det ska bli filmkväll med klassen. Alla i 6B pratar om det. Henriks föräldrar ska på 50-årskalas på fredag, så där är det föräldrafritt. Alla har gett 20 kronor till Emma och Jessica så att de kan handla in godis, chips och dricka.

Alice får en klump i magen när hon tänker på fredag. Hur ska hon göra? På rasterna har det varit livliga diskussioner om vilken film de ska se. Några i klassen har högljutt pratat om att se en film med 15-årsgräns. Det verkade på dem som att en sådan film skulle göra kvällen ännu mer lyckad. Och till slut blev det så.

Ingen hade protesterat mot filmvalet. Till och med Sebastian, som går i samma kyrka som Alice, verkar inte bry sig om det. Ska hon också strunta i det? De har haft filmkvällar förut och det har varit skoj att träffa hela klassen utanför skoltid.

Hemma har de pratat om åldersgränser på film och Alice vet att mamma och pappa tycker att man ska följa dem. "Samhällets gränser och regler finns för att skydda oss människor, precis som Guds regler," brukar pappa säga.

Alice vet att pappa har rätt, men varför verkar ingen av de andra i klassen bry sig? Är hon den enda som behöver skyddas?

Fredagen kommer. Hela klassen är på bra humör och det är som om alla bryr sig lite extra om varandra. Filmkvällen kommer att bli toppen!

Vid middagsbordet lite senare säger mamma:

– Nu får du skynda dig iväg, så du inte kommer försent, Alice.

– Jag ska inte gå.

– Va? Du har ju pratat om den här filmkvällen i två veckor.

– Vi ska se en film med 15-årsgräns.

Mamma blir ståendes med de smutsiga tallrikarna i handen och bara tittar på Alice.

– Så du vill inte gå? frågar hon försiktigt.

– Jo ... eller nej. Äsch, jag vet inte vad jag vill, suckar Alice. Tårarna bränner i ögonen.

Mamma ställer ifrån sig disken och sträcker ut armarna mot Alice.

– Kom får jag ge dig en kram.

Det är så skönt att försvinna in i mammas famn. De senaste dagarnas vånda får äntligen luft och Alice gråter.

– Det är inte lätt att gå emot strömmen, och välja en annan väg än alla andra, Alice. Det kostar och det är jobbigt. Jag är väldigt stolt över dig!

– Men varför känns det så svårt?

– Det finns två viljor i oss. En som vill göra det som är rätt och en som vill göra det som är fel. Ofta misslyckas vi och lyssnar på fel röst. Men det blir till skada för oss eller för andra, på ett eller annat sätt.

– En del verkade till och med tycka att filmen blev ännu mer spännande när det var 15-årsgräns.

– Ja, det är ofta så. Det farliga och förbjudna ser ofta väldigt lockande ut.

– Mm.

Alice torkar tårarna och går in i vardagsrummet till resten av familjen.

– Tack för att du lyssnade, mamma!

– Det är väl det mammor är till för, skrattar mamma och fortsätter att duka av bordet.

På måndagmorgon är det med spänning i magen som Alice cyklar iväg till skolan.

– Jesus, hjälp mig i dag. Jag orkar inte med en massa frågor och kommentarer om varför jag inte kom i fredags, ber hon för sig själv.

Den goda stämningen från fredagen håller i sig och det blir en bra måndag. Några undrar varför Alice inte kom, men då svarar hon bara att hon inte ville se den filmen. De som frågar nöjer sig med det svaret, och Alice slipper fler frågor och kommentarer.

Det är bara en sak som förvirrar Alice. Sebastian. Vad är det med honom? Ena stunden verkar han skämmas när han får ögonkontakt med Alice och nästa gång ser han så tuff och kaxig ut.

Alice pratar med mamma om det när hon kommer hem den eftermiddagen.

– Det är kanske Sebastians två viljor som bråkar inom honom, gissar mamma. Han vet att du inte var där i fredags, och kanske förstår han varför. När han ser dig, så blir du en påminnelse i hans samvete. Ena stunden kanske han ångrar att han såg filmen, och nästa stund är han stolt över att han gjort något "förbjudet".

Alice lyssnar och funderar. Kanske mamma har rätt.

Efter idrotten nästa dag händer ännu en sak som förbryllar Alice. Det är Jessica som förvirrar henne. Hon var en av dem som verkade mest ivrig att se en film med 15-årsgräns. Hela fredagen hade hon högljutt pratat om vilken härlig filmkväll det skulle bli och om vilket godis och vilken dricka som hon och Emma hade köpt för pengarna de samlat in.

Alice och Jessica är sist kvar i omklädningsrummet. Alice märker hur Jessica liksom stannar upp och bara tittar på Alice flera gånger. Men hon säger inget. Det känns nästan som om hon är imponerad över Alice för något, men Alice kan inte förstå vad det skulle vara. De följs åt till cyklarna och just när Jessica sätter foten på pedalen för att trampa iväg, vänder hon sig om:

– Var glad att du missade filmen. Jag fick mardrömmar av den.

Och lika snabbt som de orden kommer ur Jessicas mun, lika snabbt är hon borta. Kvar står Alice. En skön känsla kommer krypandes – hon valde rätt!

HENNY JOHANSSON

